

Sygn. akt *XVII AmT 163/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Andrzej Turliński</i>
Protokolant –	sekretarz sądowy Iwona Hutnik

po rozpoznaniu 18 grudnia 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *sp. z o.o. w W.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej*

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) *sp. z o.o. w W.* od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 31 grudnia 2018 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od (...) *sp. z o.o. w W.* na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Andrzej Turliński

Sygn. akt *XVII AmT 163/19*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 grudnia 2018 r. Nr (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE, pozwany) na podstawie art. 210 ust 1 i 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1954 z późn. zm. dalej Pt) oraz na podstawie art. 104 § 1 k.p.a. w związku z art. 206 ust. 1Pt, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na podstawie art. 210 ust. 1 i art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt kary pieniężnej na (...) Sp. z o.o. w W. ((...), powód) w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji lub dostarczania dokumentów tj. nieprzekazania informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej na podstawie art. 6 ust. 1 Pt w związku z art. 192 ust. 1 pkt 5 Pt w piśmie z dnia 10 kwietnia 2018 r. znak: (...) nałożył na (...) w W. karę pieniężną w wysokości 20 000 PLN, płatną do budżetu państwa, za niewypełnienie w wyznaczonym terminie określonego w art. 6 ust. 1 Pt obowiązku przekazania Prezesowi UKE informacji, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE uprawnień i obowiązków wskazanych w art. 192 ust. 1 pkt 5 żądanych przez Prezesa UKE w pkt 2 wezwania z dnia 10 kwietnia 2018 r. znak: (...).

Od ww. decyzji powód wniósł odwołanie zaskarżając ją w całości.

Wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości ewentualnie o jej zmianę

poprzez obniżenie wymierzonej kary pieniężnej do kwoty 1 zł.

W każdym przypadku powód wniósł o zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Ponadto wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentów sprawy o sygn. (...) oraz o sygn. (...), w tym załączonych przez (...) do niniejszego odwołania, na okoliczności związane ze sprawą z wniosku o interwencję M. K. (1), jej sposobem i terminem załatwienia i inne opisane w treści uzasadnienia niniejszego odwołania, w tym w szczególności:

- czynności podjęte przez Prezesa UKE w sprawie interwencji abonenckiej i termin podjęcia tych czynności,
- znaczenie kopii umowy abonenckiej dla rozpatrzenia sprawy.

Wniósł także o przeprowadzenie dowodu z zeznań w charakterze świadka M. W. na okoliczność:

- dotychczasowej praktyki we współpracy z UKE w zakresie postępowań prowadzonych w następstwach wniosków o interwencję składanych przez abonentów,
- braku wezwania do usunięcia braków formalnych pisma (...) wniesionego do UKE w dniu 20.04.2018 r., pomimo, że w innych sprawach niejednokrotnie w sytuacji nie załączenia dokumentów takie wezwania, prośby UKE zawsze kierowało do (...),
- możliwości rozwiązania sprawy z wniosku o interwencję M. K. (1) bez kopii umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w związku z faktem, że sprawa dotyczyła przede wszystkim przeniesienia numery do innej sieci.

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił :

1. naruszenie art. 64 § 2 k.p.a. przez jego niezastosowanie w sprawie i brak wezwania (...) do usunięcia braków formalnych odpowiedzi na żądanie przez przesłanie pisma listem poleconym wraz z odpisem stosownego pełnomocnictwa udzielonego A. G. oraz brakującą kopią umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a w konsekwencji rażąco naruszenie art. 8 § 1 i 2 k.p.a. i wyrażonej w nim zasady zaufania do władzy publicznej wskutek odstąpienia od utrwalonej praktyki w rozstrzyganiu spraw bez uzasadnionej przyczyny, w sytuacji gdy w innych sprawach, jeśli przedstawione dokumenty nie były wystarczające lub budziły wątpliwości Prezesa UKE, (...) zawsze była wzywana do przedstawienia brakującej lub dodatkowej dokumentacji,
2. naruszenie art. 210 ust. 1 i 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 6 ust. 1 i art. 192 ust. 1 pkt 5 Pt przez ich błędne zastosowanie i nałożenie na (...) kary pomimo faktu, że udzieliła w terminie niezbędnych informacji dla załatwienia przedmiotowej interwencji (a niezłączona do pierwotnej odpowiedzi na żądanie Prezesa UKE umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nie była niezbędna w tym celu),
3. naruszenie art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. poprzez jego niezastosowanie oraz art. 209 ust. 1 Pt w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP poprzez zastosowanie przepisu nakładającego na Prezesa UKE obowiązek nałożenia kary pieniężnej w sytuacji, w której narusza to konstytucyjne granice proporcjonalności sankcji administracyjnych,,
4. z ostrożności – naruszenie art. 2, art. 7, art. 31 ust. 3 oraz art. 42 Konstytucji poprzez ich niezastosowanie oraz art. 210 ust. 1 i 2 Pt poprzez ich błędne zastosowanie, a w rezultacie nałożenie na (...) rażąco wygórowanej kary pieniężnej, z naruszeniem zasady proporcjonalności, w szczególności z uwagi na:

– uznanie, że (...) pozostawała w znacznej (przez 207 dni) zwłoce w przekazaniu pozwanemu wymaganych informacji i na tej podstawie stwierdzenie, że zakres naruszenia jest znaczny, gdyż Prezes UKR rzekomo nie mógł podjąć skutecznej interwencji w sprawie abonenckiej w racjonalnym terminie, mimo, że:

- dla załatwienia sprawy z wniosku o interwencję M. K. (1) nie wymagana była kopia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych,

- Prezes UKE sam przyczynił się do tak znaczącego opóźnienia nie wzywając (...) do uzupełnienia odpowiedzi,

- charakter naruszenia nie mógł być znaczny, skoro kara dotyczyła sprawy jednego abonenta,

- brak wyjaśnienia czy i w jakim stopniu brak kopii umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych przyczynił się do niewyjaśnienia interwencji,

- pominięcie okoliczności i dotychczasowej praktyki współpracy przez (...) z Prezesem UKE od 2009 r. w zakresie załatwiania spraw z wniosków o interwencję, a przez to oparcie się wyłącznie na formalnym charakterze naruszenia,

- pominięcie przesłanki umyślności przy ustalaniu wymiaru kary i nie wzięcie pod uwagę, że nieprzekazanie przez (...) kopii umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych można rozpatrywać także w kategorii błędu czysto ludzkiego, wynikającego z niepełnego zrozumienia nie do końca precyzyjnie sformułowanego żądania Prezesa UKE.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes UKE wniósł o jego oddalenie w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów sądowych.

Wniósł także o oddalenie wniosków dowodowych powoda.

W replice na odpowiedź pozwanego powód wniósł o oddalenie wszystkich wniosków pozwanego oraz podtrzymał wszystkie wnioski i twierdzenia zawarte w odwołaniu od decyzji Prezesa UKE.

Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny.

Pismem z dnia 10 kwietnia 2018 r. znak: (...) (wezwaniam) doręczonym powodowi w dniu 13 kwietnia 2018 r. Prezes UKE w związku z postępowaniem prowadzonym w następstwie wniosku o interwencję złożonego przez M. K. (1) (Abonenta) w sprawie dotyczącej działania (...) SA oraz powoda wezwał powoda do przekazania w terminie dni od dnia otrzymania pisma wskazanych poniżej informacji i dokumentów:

„1. Proszę o udostępnienie pełnej treści odpowiedzi udzielonych przez (...) na reklamacje złożone przez Abonenta (wiadomości e-mail przesyłane na adres: (...)):

- w dniu 20 lipca 2017 r. godz. 08:49,

- w dniu 21 lipca 2017 r. godz. 23:35;

- w dniu 24 lipca 2017 r. godz. 18:33,

- w dniu 26 lipca 2017 r. godz. 11:24;

- w dniu 28 lipca 2017 r. godz. 00:11;

2. Proszę o udostępnienie kopii umowy abonenckiej (wraz z załącznikami i ewentualnymi aneksami) na podstawie której (...) świadczyła usługi Abonentowi w okresie, którego dotyczyły ww. zgłoszenia Abonenta.

3. Proszę o udzielenie informacji, czy (...) wskazała Abonentowi możliwość złożenia reklamacji w formie elektronicznej z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej co przewiduje § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Administracji

i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie reklamacji usługi telekomunikacyjnej (Dz.U. z 2014 r. poz. 284 dalej; Rozporządzenie), a jeżeli tak to proszę o przedstawienie treści stosownej informacji.

4. Czy w okresie od dnia 20 lipca 2017 r. do dnia 28 lipca 2017 r. (...) dysponowała wyrażoną przez Abonenta zgodą na używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i automatycznych systemów wywołujących dla celów marketingu bezpośredniego? W razie odpowiedzi twierdzącej, uprzejmie proszę o przedstawienia szczegółowych informacji o udzielonej zgodzie, a w tym: treści zgody, daty i formy jej udzielenia oraz informacji i jej utrwaleniu w przypadku, gdy była wyrażona drogą elektroniczną”.

W związku z brakiem wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej odpowiedzi w zakresie punktu 2 cytowanego wyżej wezwania, Prezes UKE pismem z dnia 10 października 2018 r. zawiadomił powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji lub dostarczania dokumentów tj. nieprzekazania informacji żądanych przez Prezesa UKE na podstawie art. 6 ust. 1 Pt w związku z art. 192 ust. 1 pkt 5 Pt, w wezwaniu.

W ww. piśmie Prezes UKE wezwał powoda do przekazania w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia, danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary. Ponadto Prezes UKE poinformował powoda, zgodnie z art. 10 k.p.a. o możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów w każdym stadium postępowania oraz wezwał do przedłożenia stanowiska w sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania ww. zawiadomienia.

Pismem z dnia 14 listopada 2018 r. w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) powód przedstawił wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie. Podał, iż na otrzymane pismo Prezesa UKE z dnia 10 kwietnia 2018 r. wniósł odpowiedź w dniu 20.04.2018 r. Odpowiedź ta została wniesiona drogą korespondencji e-mail na adres: (...) przeznaczony do komunikacji z Prezesem UKE w sprawach interwencji i kontroli związanych z abonentami Spółki. Pismo to zostało błędnie przez pracownika Spółki oznaczone datą „19.03.2018 r.” zamiast datą „18.03.2018 r.” oraz nieprawidłowo została wskazana Delegatura w W. jako urząd właściwy do odbioru ww. korespondencji. Odpowiedź została też skierowana jedynie drogą korespondencji elektronicznej, nie zaś pocztą, jak również do ww. odpowiedzi nieprawidłowo nie dołączono kopii żądanej przez Prezesa UKE Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych łączącej Spółkę z M. K. (1). W załączeniu do pisma z 14 listopada 2018 r. powód przesłał ponownie odpowiedź w przedmiotowej sprawie wraz ze wszystkimi wymaganymi załącznikami oraz oświadczenie pracownika powoda w związku z odpowiedzią w przedmiotowej sprawie, kopię Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych łączącej powoda z M. K. (1), nieprawidłowo nie dołączoną do odpowiedzi powoda z 20 kwietnia 2018 r.

Powód wskazał, że nie było intencją powoda nieudzielenie Prezesowi UKE odpowiedzi w sprawie o sygn. (...) jak też nie było intencją powoda nieudzielenie Prezesowi UKE żądanych informacji lub też udzielenie informacji w niepełnym zakresie. Z uwagi na natłok spraw związanych z interwencjami Prezesa UKE, pracownik powoda popełnił błąd i zaadresował pismo niewłaściwie oraz odpowiedź nie została wysłana przesyłką poleconą, a jedynie w drodze korespondencji e-mail, co nie zostało uprzednio uzgodnione z prowadzącym przedmiotowe postępowanie Dyrektorem Departamentu Kontroli D. K..

Powód wyjaśnił również, że w związku z rosnącą bazą abonentów Spółki, Spółka odnotowuje też i rosnący wpływ spraw kierowanych przez abonentów Spółki, jak również przez Prezesa UKE w sprawach abonentów Spółki, stąd o błąd ludzki nie jest trudno. Powód przesłał tabelę z wyliczeniem ilości wystąpień Prezesa UKE liczonych za dany miesiąc od stycznia 2017 r. oraz średni czas, w jakim udzielił odpowiedzi na ww. wystąpienia. Zdaniem powoda Spółka dopełniła obowiązku udzielenia informacji żądanych przez Prezesa UKE, zaś postępowanie w sprawie o nałożenie kary powinno podlegać umorzeniu na zasadzie określonej w art. 105 § 1 k.p.a.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest bezzasadne, a zaskarżona decyzja prawidłowa.

Odnosząc się do zarzutów odwołania należało przyjąć, że niezasadny był pierwszy z nich dotyczący naruszenia przez pozwanego Prezesa UKE art. 64 § 2 k.p.a. Przede wszystkim przywołany przepis odnosi się do wezwania do uzupełnienia podania kierowanego do strony postępowania administracyjnego. Jednak w rozpoznawanej sprawie powód nie złożył podania wszczynającego postępowanie administracyjne ani też postępowanie takie nie toczyło się z urzędu. Dlatego przepis art. 64 § 2 k.p.a. nie ma zastosowania w niniejszej sprawie. Poza tym kara pieniężna została nałożona za nieudzielenie we właściwym czasie merytorycznej odpowiedzi na jedno z pytań, a nie za jej braki formalne.

Jak wiadomo w piśmie z dnia 10 kwietnia 2018 r. pozwany zażądał od powoda udzielenia odpowiedzi na cztery pytania. W pytaniu nr 2 powód został zobligowany do udostępnienia kopii umowy abonenckiej (z załącznikami i aneksami), na podstawie której świadczył usługi abonentowi w okresie, którego dotyczyły zgłoszenia abonenta. W odpowiedzi z dnia 20 kwietnia 2018 r. powód podał między innymi, że pomiędzy 20 a 27 lipca 2017 r. osoba składająca reklamację nie była jego abonentem. Z powyższego pozwany wywiódł jednoznaczny wniosek, że powód nie posiadał umowy abonenckiej, o którą chodziło pozwanemu. Obie strony uznały sprawę za załatwioną, bez dalszych zapytań i wyjaśnień.

Po pewnym czasie Prezes UKE stwierdził jednak, że powód nie odpowiedział na pytanie nr 2, którego przedmiotem było wezwanie do przekazania umów łączących (...) z abonentem z okresu, którego dotyczyły zgłoszenia reklamacyjne abonenta, a nie umów dat składania tych zgłoszeń co miało miejsce od 20 do 27 lipca 2017 r.

W związku z tym pismem z dnia 10 października 2018 r. pozwany wszczął postępowanie administracyjne o ukaranie powoda za złożenie niepełnej odpowiedzi na zadane mu pytania.

Odpowiadając na to zawiadomienie w piśmie z dnia 14 listopada 2018 r. powód przyznał, że do jego pisma z dnia 20 kwietnia 2018 r. nieprawidłowo nie została dołączona kopia żądanej umowy łącząca Spółkę z abonentem M. K. (1). Kopię tej umowy dołączył do pisma z 14 listopada 2018 r.

Przedstawione fakty potwierdziły zeznania M. W. Kierownika działu reklamacji w (...) (K. 87) „Daliśmy umowę później w trakcie postępowania administracyjnego, bo wiedzieliśmy konkretnie czego oczekuje od nas Urząd. Prawdopodobnie pracownik przygotowujący pismo do UKE (pismo z 20 kwietnia 2018 r.) nie zrozumiał wezwania z UKE.”

Przesądza to w ocenie Sądu o tym, że powód dopuścił się deliktu administracyjnego określonego w obowiązującym w chwili zdarzenia przepisie art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (tekst jednolity Dz.U. z 2018 r. poz. 1954) polegającego na niewypełnieniu w wyznaczonym terminie określonego w art. 6 ust. 1 Pt obowiązku przekazania Prezesowi UKE informacji niezbędnych do wykonywania przez Prezesa Urzędu uprawnień i obowiązków wskazanych w art. 192 ust. 1 pkt 5 Pt.

Co prawda przepis art. 109 ust. 1 został uchylony nowelizacją Prawa telekomunikacyjnego z dnia 10 maja 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1118) jednakże na mocy art. 12 ustawy nowelizującej do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących nałożenia przez Prezesa UKE kary pieniężnej za naruszenia, o których mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 lub 25 ustawy zmienionej (tj. Pt przed nowelizacją) w brzmieniu dotychczasowym stosuje się przepisy dotychczasowe. Właśnie taka sytuacja miała miejsce w rozpatrywanej sprawie.

Na podstawie art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt za przedstawione wyżej postępowanie nakładana jest na podmiot prawa kara pieniężna.

Należy również zauważyć, że po otrzymaniu od abonenta skargi na działalność (...) Prezes UKE miał prawo do żądania od powoda potwierdzonej dokumentem informacji czy abonent ten był związany z (...) umową o świadczenie usług , a to w celu weryfikacji czy ze skargą wystąpił podmiot do niej formalnie uprawniony. W tym kontekście wezwanie Prezesa UKE o treści z pkt 2 pisma z dnia 10 kwietnia 2018 r. było proporcjonalne do celu, któremu służyło – jak wymaga tego zapis art. 6 ust. 2 Pt i stanowiło realizację jego uprawnień potrzebnych do wykonywania zadań

powierzonych mu w szczególności w art. 192 ust. 1 pkt 5 Pt tj., podejmowania interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych.

Sąd nie podzielił argumentacji powoda opartej na naruszeniu w wydanej decyzji przepisu art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. w wyniku jego niezastosowania. Podzielił natomiast w całości przedstawione przez Prezesa UKE w tym przedmiocie stanowisko zaprezentowane w uzasadnieniu decyzji.

Zgodnie z przywołanym przez stronę przepisem art. 189f § 1 k.p.a. organ administracji publicznej ma obowiązek odstąpić od nałożenia kary, w sytuacji gdy:

1. naruszenie prawa ma znikomą wagę i jednocześnie strona zaprzestała naruszania prawa
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub gdy strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenia skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W związku z tym należało rozważyć czy została spełniona jedna z ww. przesłanek skutkujących koniecznością obligujących odstąpienia od nałożenia kary w niniejszej sprawie. Co istotne przesłanki te nie muszą wystąpić łącznie, lecz wystarczające jest ziszczenie się chociażby jednej z nich, co wynika z zastosowania spójnika alternatywy łącznej „lub”.

W niniejszej sprawie nie doszło do przekazania przez (...) w wyznaczonym terminie danych, żądanych przez Prezesa UKE w pkt 2 wezwania. Strona przekazała żądane dane wraz z pismem z dnia 14 listopada 2018 r. Pomimo przedłożenia Prezesowi UKE wymaganych danych, a tym samym spełnienia przesłanki „zaprzestania naruszania prawa” wskazać należy, iż waga naruszenia jakiego dopuścił się powód wiąże się z istotnymi skutkami dla realizacji obowiązków ustawowych Prezesa UKE określonych w art. 192 ust. 1 pkt 5 Pt tj. wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy wniesionej do Prezesa UKE przez użytkownika. Prezes UKE nie mógł zatem podjąć skutecznej interwencji w sprawie abonenckiej w racjonalnym terminie (opóźnienie przekazania danych wyniosło 107 dni). Nie można zatem uznać, że waga naruszenia była znikoma, co jest jednoznaczne z wykluczeniem możliwości spełnienia przesłanki określonej w art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. Jeśli natomiast chodzi o przesłanki określone w art. 189f § 1 pkt 2 k.p.a. należy wskazać, że w niniejszej sprawie nie mogły mieć zastosowania. Po pierwsze ponieważ Prezes UKE jest jedynym organem administracji uprawnionym do nakładania kar pieniężnych za nieprzekazania danych żądanych w wezwaniu skierowanym na podstawie art. 6 ust. 1 Pt. W związku z tym nie mogła wystąpić sytuacja uprzedniego nałożenia za to samo zachowanie prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej przez inny uprawniony organ administracji. Po drugie ww. naruszenie będące przedmiotem postępowania nie wypełnia znamion wykroczenia, przestępstwa ani też przestępstwa skarbowego. Oznacza to, że nie mogła wystąpić sytuacja, w której strona zostałaby prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Zatem w niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 i pkt 2 k.p.a., w związku z czym Prezes UKE nie był zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary.

W sprawie nie może być również mowy, że nałożona na powoda kara była nieproporcjonalna, wygórowana. Według przepisu art. 210 ust. 2 Pt przy ustaleniu wymiaru kary pieniężnej bierze się pod uwagę dyrektywy jej wymiaru tj. zakres naruszenia, dotychczasową działalność powoda oraz jego możliwości finansowe. Zakres naruszenia był znaczny co wyjaśniono we wcześniejszych rozważaniach Sądu. Parametrem określającym możliwości finansowe powoda jest jego przychód w roku poprzedzającym wydanie decyzji, jako że według art. 109 ust. 1 Pt kary pieniężne, o których mowa w art. 210 ust. 1 nakłada Prezes UKE w wysokości do 3% ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.

Wynika z tego, że podstawą wyjściową dla ustalenia kary był przychód adresata decyzji, a ten wyniósł (...) zł.

Należy podkreślić, że w porównaniu z karą maksymalną (...) zł wymierzona kara 20000 zł nie jest wygórowana, tym bardziej, że dotychczasowa działalność powoda przemawiała za zaostrzeniem wymiaru sankcji pieniężnej. Był on bowiem uprzednio czterokrotnie ukarany taką sankcją decyzjami Prezesa UKE, które stanowią materiał dowodowy z akt administracyjnych.

Zdaniem Sądu kara niższa od wymierzonej nie spełniłaby przypisanej jej funkcji represyjnej, prewencyjnej i wychowawczej.

W tym stanie rzeczy odwołanie zostało oddalone, gdyż Sąd nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia – art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c.

Sędzia SO Andrzej Turliński